7. DAN - IZ METEORE DO ATEN

Po dobrem spancu in konkretnem in zajtrku sva najin avtodom pripravila na nadaljevanje poti, to pomeni, da sva izpraznila odpadno vodo in WC kaseto ter plačala 46,00 evrov za dve nočitvi. Takšna cene je veljala, ker sva plačala v gotovini, sicer bi bila 4 evre višja. Računa seveda ne izdajo. Dobila pa sva leseno podobico enega pravoslavnega svetnika.

Najin današnji cilj je bil edini večji kamp, ki je blizu centra mesta Camping Athens (N:38.008709; E:23.671857), ki je od centra Aten oddaljen približno 7 kilometrov. Kamp zahteva rezervacijo, ki sva jo seveda opravila.

Najprej sva za 1,599 evrov natočila 50 litrov diesla. Kar zahtevna operacija na lokalni črpalki, ki je utesnjena ob mestne hiše. Končno sva se odpravila proti najinemu današnjemu cilju, toda po nekaj kilometrih sva ugotovila, da se sučeva v krogu in navigacijska naprava nikakor ni našla izhoda iz mesta. Razlog je gradnja avtoceste v bližini, zato situacije navigacijska naprava ni obvladala. Zato sva sledila staremu pregovoru naših nekdanjih sosedov »kartu čitaj i seljaka pitaj« (glej karto in vprašaj domačina). No, to je bilo pa učinkovito in v bližnjem Lidlu sva nabavila nekaj nujnih artiklov, zlasti vodo in pot nadaljevala v smeri avtoceste za Atene. Po nekaj kilometrih je bil pred nama osebni avto, ki pa je na prehodu železnice tako upočasnil, da se je komaj premikal čez prehod. Ni nama bilo jasno zakaj, a ko sva zapeljala čez železniški prehod sva mu bila hvaležna. Gre za nenormalno poškodovano vozišče na prehodu, ki bi naju zagotovo stalo kake prerezane pnevmatike, če ne še kaj več.

Na prvi cestninski postaji naju je čakalo presenečenje. Dama srednjih let je določila, da sva »avtobus«, proti čemur sva seveda protestirala. Odločno je vzela neko palico in izmerila višino avtodoma. Tu namreč dolžina avtodoma ni pomembna, ampak je pomembna višina. Ko se je vrnila je povedala, da avtodom sicer po višini ustreza kriterijem za nižjo ceno kakršno sva plačevala do sedaj. Toda ona je ugotovila da imava nad avtodomom »krogec« (gre za TV anteno) s to pa presegava višino za nižjo tarifo in tako sva ostala »avtobus«. Prijazno nama je še pojasnila, da v Grčiji avtoceste upravlja kar pet podjetij, ki samostojno določajo cene.

»Avtobus« sva ostala na celi relaciji do Aten, skupno sva zato plačala skoraj 55 evrov za 354 kilometrov. Če bi sodila v nižjo kategorijo, kot na severu Grčije bi plačala skoraj dve tretjine manj.

Na približno polovici poti sva se ustavila za sok in malo razgibavanja in doživela res posebno presenečenje. Na počivališču je stal konvoj osmih avtodomov nenavadnih registracij. Ustavila sva tik ob njih in na najino veliko presenečenje ugotovila, da gre za konvoj kitajskih avtodomov, ki potujejo iz Kitajske preko Azije v Evropo, ki jo do dobra obkrožijo in pot nadaljujejo preko Rusije nazaj na Kitajsko. To sva ugotovila na osnovi označb na njihovih avtodomih, Imeli so tudi

zastavo Slovenije, kar naj bi pomenilo, da bodo obiskali tudi Slovenijo. Njihova pot naj bi trajala 160 dni.

Čez dobro uro in nekaj, ko sva se že namestila v Camping Athens (N:38.008709; E:23.671857), sva zagledala, tudi njih. Skoraj logično, to sva tudi pričakovala, saj je ta kamp praktično edini.

Receptorka naju je prijazno opozorila, da je pametno, da kupiva 24 urno vozovnico za avtobus, podzemno železnico in tramvaj in da greva v mesto kar dvakrat. To sva tudi storila in za eno vozovnico plačala 4,10 evra. V uri ali dveh sva si ogledala traso najinega jutrišnjega potovanja v center Aten.

Danes sva prevozila 354 kilometrov, a vožnja ni trajala 3 ure in 31 minut ampak 5 ur in 45 minut. Povprečna skupna poraba goriva na celi relaciji od doma do tukaj je iz 9,3 litrov na 100 kilometrov padla na 9,2 litra na 100 kilometrov.

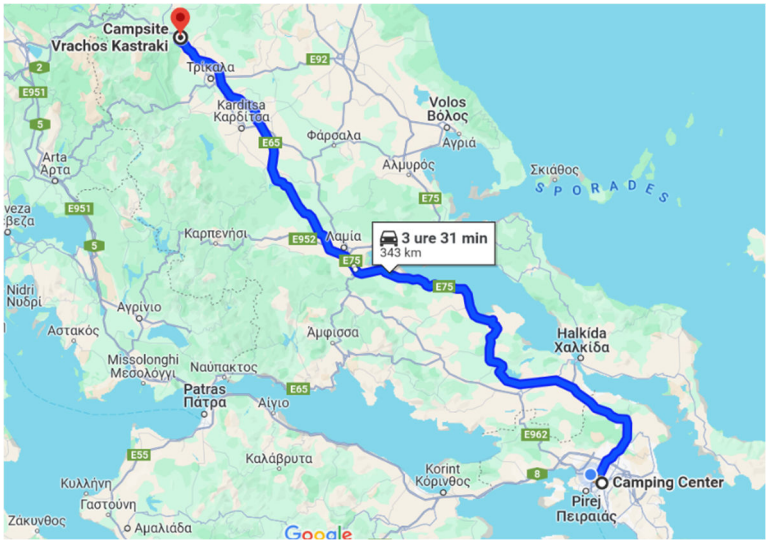

Današnja pot.

Še nekaj slik.

Kitajski Avtodomi na počivališču kampa.

Vsi imajo nalepljeno pot, ki jo bodo opravili in zastave držav skozi katere bodo potovali, tudi Slovenijo..

8. DAN – ATENE

Po dobrem spancu in konkretnem zajtrku sva se napotila v center Aten. Avtobus in podzemna železnica ali metro, sta naju pripeljala v vznožje Akropole v Atenah (cena za 24 ur za vse prevoze je 4,10 evra po osebi). Cena za vstop v Akropolo je 20 evrov, za upokojence pa 10 evrov. Ponovno je bilo potrebno preverjanje in Irena ni izpolnjevala pogojev 65 let, zato sva plačala le 30 evrov.

Akropola kot taka je lepa, čeprav obiskovalec občuduje le kamenje, morda je celo lepši razgled na Akropolo iz bližnje okolice. Na enega takih razglednih točk sva se povzpela in naredila nekaj lepih fotografij Akropole, ki jih lahko vidite v nadaljevanju.

V nadaljevanju naju je pot vodila v vznožje Akropole, kjer sva lahko občudovala take in drugačne zgodovinske najdbe. Toda tudi center starih Aten. Ta je izjemno lepo urejen in čist, poln takih in drugačnih trgovin, pa tudi gostinskih lokalov, ki pa so izjemno dragi. Kozarec vina (verjetno dva decilitra) za 10 evrov je pa več kot preveč.

Podzemna železnica in lokalni avtobus sta naju pripeljala do Lidla, tudi tukaj nam znane trgovine, kjer sva za naše cene ali manj nabavila nekaj zalog za naprej in se odpravila v kamp. Jutri pa k novim dogodivščinam naproti.

Danes sva prehodila 8,4 km po samem centru Aten.

Še nekaj slik.

Pogled na Atene.

Akropola v ozadju.

Pogled na ostanke starogrške arhitekture.

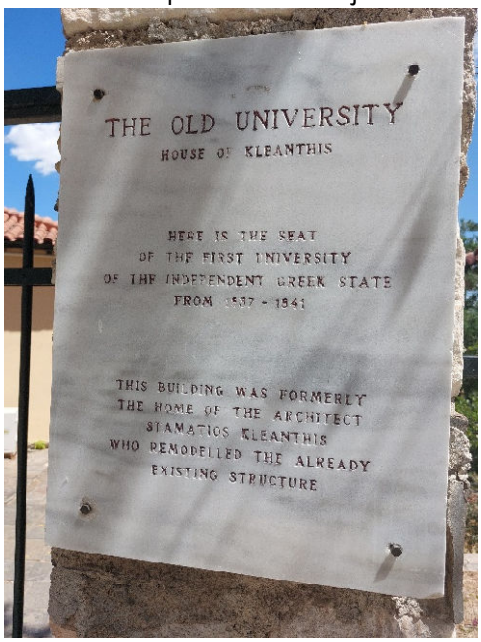

Stara univerza v Atenah.

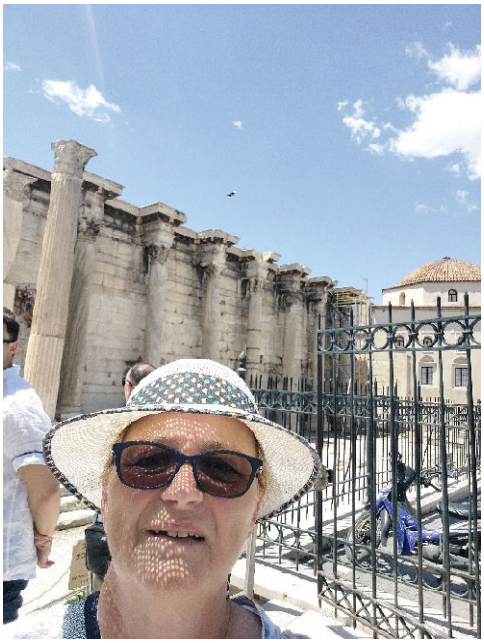

Hadrianova knjižnica v ozadju.

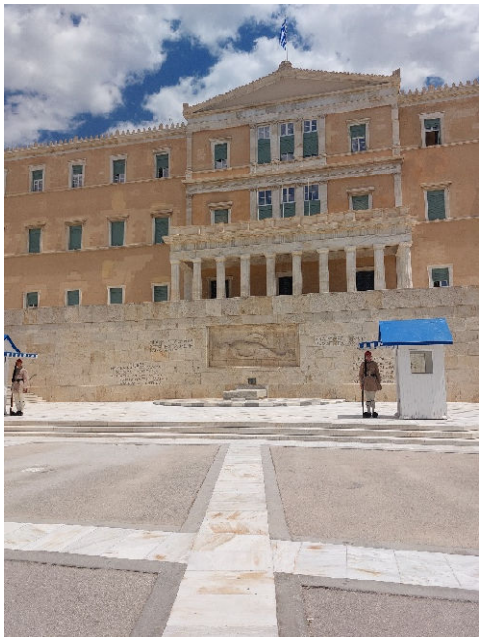

Pred parlamentom v Atenah, menjava straže.

9. DAN – NA PELOPONEZ

Kamp v Atenah, Camping Athens (N:38.008709; E:23.671857), sva zapustila okoli 11.00 ure. V tem kampu veljajo nekatera posebna pravila, na kakršna do sedaj še nisva naletela. Najprej vas osebje kampa postavi na točno, v naprej določeno mesto, kakšnega odstopanja skoraj nimate le 20 ali 30 centimetrov levo ali desno. Snemanje v kampu je prepovedano, na kar še nisva naletela. Ob odhodu pa najprej plačate, šele nato lahko zapustite mesto kampiranja, kakšnega postajanja pred recepcijo ni. Midva sva naletela na zelo prijazno receptorko in precej manj prijazno gospo, ki naju je, po njenih pravilih ali pravilih kampa, postavila na točno določeno mesto.

Iz kampa naju je pot vodila proti jugu, upala sva, da ne preko centra Aten, kar se je tudi zgodilo. Toda po kakšnem kilometru sva naletela na dolg zastoj, kjer sva izgubila vsaj pol ure. Namenoma sva na navigacijski napravi izključila avtoceste, ne zaradi cestnin ampak zaradi vožnje po mestih in vaseh, ki jih raje vidiva. A prvo presenečenje je sledilo. Pred nama se je pojavila cestninska postaja, kjer so naju spet šteli za »avtobus«, zato sva tako ceno tudi plačala. A glej ga zlomka na sami cestninski postaji je skrajna desna vozna steza namenjena izhodu iz avtoceste brez plačila kar sva seveda zgrešila in avtocesto zapustila čez približno 4 kilometre.

V nadaljevanju sva vozila po stranskih cestah, precej umirjeno in normalno do Korintskega prekopa, kjer naju je pot vodila na Peloponez. Ta prekop so odprli leta 1893, čeprav so o prekopu sanjali že v Antiki, a ga niso zgradili. Prekop povezuje Jonsko in Egejsko morje, je nad 6 kilometrov dolg in v širino na dnu

meri le 21 metrov, tako da je neprehoden za večino sodobnih ladij. V drugi svetovni vojni je bil prekop zaprt, znova so ga za promet odprli leta 1948, tako Wikipedija.

Najin cilj je bil danes precej krajši kot običajno le nekaj nad 80 kilometrov iz Aten. Gre za Camperstop Fanaria (N:37.89844; E:22.8954). Gre za klasično gostilno, katere lastnika pa imata podjetniško žilico. Prostori, kjer lahko postavite avtodom niso kako posebno razkošje, niti niso večinsko v ravnini. Toda presenečajo nekatere druge stvari. Če v gostilni potrošite za hrano 10 evrov po osebi, za prenočevanje z avtodomom ne plačate nič. Internet v bližini gostilne dela brezplačno, na voljo je stranišče in na voljo so tuši, toda v gostilni. A pazite, ko gostilno zapro so vhodna vrata do stranišč in tušev odprta. Seveda je na voljo tudi prostor za izpust odpadne vode in kemičnega wc. To pa še ni vse, avtodom si lahko tudi operete, na voljo pa so vam tudi pralni in sušilni stroji. Dodatni stroški so le 3 evre za elektriko, pa pralni in sušilni stroj. Midva sva koristila le elektriko.

Danes sva prevozila 87 kilometrov, a vožnja ni trajala 1 uro in 2 minut ampak 2 uri. Povprečna skupna poraba goriva na celi relaciji od doma do tukaj je ostala 9,2 litra na 100 kilometrov.

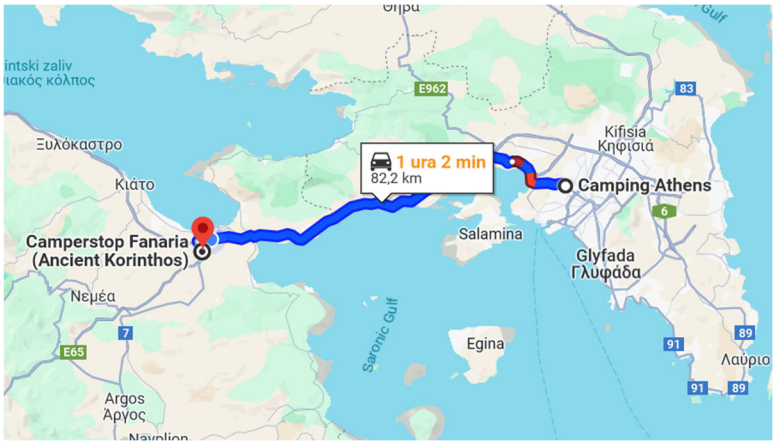

Današnja pot.